

Σχολιάζοντας

Ένα κρατικό ωδείο χωρίς φωνή

Νά, λοιπόν, πού τό είδαμε κι αυτό: τό ωδείο Θεσσαλονίκης, τό μοναδικό κρατικό ανά τήν χώρα, σταμάτησε νά λειτουργεί γιατί οι καθηγητές του έχουν δυσκολίες στό νά πληρωθούν, μιά και τό νομικό καθεστώς πού τούς διέπει μένει διαρρηκτικό. Πρός δόξαν, λοιπόν, τής μουσικής παιδείας μας, πού πάντα είχε τό χάλια τής, αλλά τώρα πάει από τό κακό στό χειρότερο, τό κρατικό ωδείο τής Θεσσαλονίκης μένει άπραγο, οι καθηγητές του σέ άγώνια, οι μαθητές του χωρίς μαθήματα. Ομολογούμενός ή πολιτιστική άνάπτυξη είναι άξιοδύκρωτη, άν σκεφτούμε ότι χωρίς παιδεία και ύποδομή όλα τά άλλα άποτελούν πύργους από άμμο. Ελπίζουμε ότι θά λυθεί σύντομα τό πρόβλημα, γιά νά μπορεί σέ νά λειτουργήσει τό ωδείο, τόσο σύντομα όσο έσπευσαν και έλυσαν τό θέμα τής κρατικής όρχηστρας Αθηνών, πού κι αύτή κινδυνεύει νά μείνει άφωνη.

Επίδειξη πυροτεχνημάτων

Και, θέσσια, τά είπε πολύ άρσικα και εύστοχα τό καλλιτεχνικό έπιμελητήριο στην κυρία ύπουργό επί του πολιτισμού: ότι δηλαδή μέ τό διάφορα πυροτεχνήματα, όηλ, διάφορες έντυπιακές έκδηλώσεις, δέν λύνεται τό πολιτιστικό μας πρόβλημα. Κι όμως τό ύπουργείο, συγκεκριμένο ή παραρτησιακό και από άλλους, πιστεύει ότι μέ έντυπιασικές ένέργειες θά λύσει τό πολιτιστικό πρόβλημα τής Ελλάδας. Και ότι θά έχαστούν παταγώδεις άποτυχίες, όπως τό φετινό φεστιβάλ Επιστάου, ή ή καταστροφή πίσω τής καλλιτεχνικής ζωής. Η μέθοδος των πονηγιών και των θοσών ποικιλιών δέν ξεφεύγει κανέναν, άν και δέν έξορμε πόσο γίνεται άντιληπτή ή μεγάλη ζημία πού θεμελιώνεται γιά τό μέλλον. Τό όποιο είναι τό χειρότερο.

Εξομιά νόμηση στά διατηρητέα

Δέν θά κουραστούμε νά τονίζουμε ότι είναι άπαραδέκτη ή κοινωτέρηση πού παρατηρείται στην αξιοποίηση των κτιρίων πού κρήθηκαν διατηρητέα και πού ύποτίθεται ότι θά χρησιμοποιηθούν γιά στέγαση πολιτιστικών δραστηριοτήτων. Η έλλα Μπιάνα μένει νόμηση έρείπιο, τό κτίριο του ΙΚΑ στην όδό φράγκων περιμένει έπισκευές και διαρρυθμίσεις γιά νά γίνει ωδείο, τό παλιό πέμπτο γυμνάσιο όρρετών, στην Ανάλυση χόσει πάντα στην όδρα και στην βροχή, τό τέως Βασιλικό θέατρο στήλωσε. Λοιπόν, πως νά είναι κανείς άσιόδοξος; Ακόμη και τό κτίριο του ΙΚΑ στην διασταύρωση Μαρτίου και Βασ. Όλας μένει κλειστό ένώ σπαταλάται χρόνος και χρόνος γιά τό κτήρια και την περίεριο. Πέρα, τό περριζόμενο παιδί, κι ύπτερα τό καλλιπατικό φυτό. Η τουλάχιστον παράλληλα, γιάτι πέρασε πενήταία από τότε πού φτιάχεται αυτό τό κτίριο, τό όποιο δέν είχε δά και μεγάλες ζημιές...

Τό έλληνικό

Νά διδαχθούν στη Σχολή Καλών Τεχνών Οι εφαρμοσμένες τέχνες άπαραίτητες γιά τή χώρα

Θά βοηθήσουν στη βελτίωση τής παραγωγής και στην επαγγελματική άπασχόληση νέων

Τώρα πού ή σχολή καλών τεχνών είναι πια πραγματικότητα γιά τή Θεσσαλονίκη, τώρα πού μπήκαν οι πρώτοι φοιτητές τής και άρχισαν τά μαθήματα, είναι καιρός νά ένασκεφτούμε έγκαίρια και ασωτά τό μέλλον αύτής τής σχολής, πού άλλως τήν όνειρεύτηκαν αυτοί πού πάλεψαν γιά τή δημιουργία τής και άλλως κατέληξε νά διαμορφωθεί.

Σίγουρα είναι θετικό τό ότι ή σχολή ύπάρχει πιά σήμερα. Είναι, όπωσδήποτε, ένα θέμα θετικό, άφου κάποια παιδιά τού θορειοελλαδικού χιουρά θά μπορούν πιά νά μαθαίνουν (ζωγραφική στη Θεσσαλονίκη, χωρίς νά είναι άναγκασιόμνα νά τρέχουν στην πρωτεύουσα. Οπόσο, τώρα πού πέρασαν οι άγωνίες και ή ανασφάλεια τού πρώτου καιρού, μέ τά ποικίλα προβλήματα, είναι καιρός μεθοδικά και μέ άνεση χρόνου νά αναζητηθεί τό τρόπο νά πάει ή σχολή αύτή τήν ένσημομένο χαρακτήρα πού τής άρμόζει και πού πηγάει, τουλάχιστον γιά ένα σκέλος, από τή σχετική νομοθεσία.

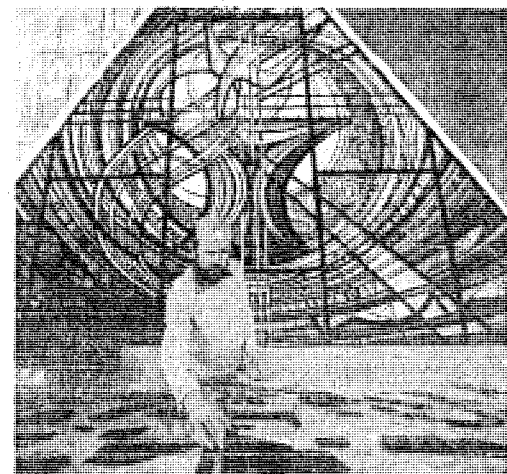
Η σχολή καλών τεχνών τής Θεσσαλονίκης είναι άπαραίτητο νά συμπληρωθεί μέ τά τμήματα των εφαρμοσμένων τεχνών πού είχαν συζητηθεί από τήν άρχή και πού είναι άπαραίτητο στην χώρα μας, από γενικότερη άποψη. Οποιαδήποτε νά είναι οι άντιδράσεις κι από όποιοδήποτε έπίπεδο ή κύκλωμα προέρχονται, πρέπει νά παροριριστούν μέ οθεναρή σιδή.

Οι εφαρμοσμένες τέχνες δέν άποτελούν πολυτέλεια, αλλά μιά άπαραίτητη προύπθεση προόδου. Μέχρι σήμερα οι δραστηριότητες πού προέρχονται από τό δικό τής πεδίο, καλύπτονται μέ όνθρώπους πού έχουν άλλες παραλήψεις σπουδές ή έχουν καλύτερες σπουδές ή δέν έχουν καθόλου σπουδές. Στά 1984, μέ τήν Ελλάδα στην ΕΟΚ, αυτό είναι άπαραδέκτα πράγματα. Δέν μπορεί ό πρακτικός νά συντηρεί τής δημιουργίας θέσαν έργασίας γιά ένα σωρό νέους πού θά βρισκόταν έργασια πού τούς άρδεύει και πού θά είναι άποδοτική.

Και αυτό, θά γίνει κατά δύο έννοιες: πρώτα, θά θρουν έργασια αύτο, πού θά θρουν από τή σχολή ειδικευμένοι ές ένα συγκεκριμένο άντικείμενο, δεύτερο μέσο πού κάποια και νινονται ίάν λειτουργούν

έσωτερικών χώρων, πού θά κατοχυρώνονται και νομικά στό νά τοποθετούνται σέ κατάλληλες θέσεις, θά λύσει τό επαγγελματικό πρόβλημα πολλών νέων, ένώ παράλληλα θά προάγει τήν έλληνική παραγωγή και δημιουργία. Κι άκόμη θά βοηθήσει στην αίσθητική άνοδο και των ίδιων των καλλιτεχνών, αλλά και τού κοινού.

Ποιός άντιδρά;
Στή δημιουργία των τμημάτων

Η τέχνη τού βιτρό είναι πολύ άνεπτυγμένη στό έξωτερικό. Είναι κι αύτή μία από τίς εφαρμοσμένες, πού πρέπει νά διαδοκείται στην σχολή.

εφαρμοσμένων τεχνών έχουν άντιδράσεις (και δέν είναι μυστικό) πολλά και πολλοί. Φυσικά, μιά πρώτη άντικειμενική άντιδράση ήταν αύτή πού προέβλεπε νά τή νισατή έλληνική μέθοδος νά τή άφηνουμε όσα τήν τελευταία στιγμή. Έτσι, τά φετινά κολλοκαρία θορέθηκε σέ μιά κατάσταση όπου όλοι άναρωτιόνταν πώς θά φτάσουν οι προθέσεις προλή-

κώρων κλπ. Υπήρξαν, όμως και άντιδράσεις από μέρους σπουδαστών των τεχνικών εκπαιδευτικών ίδρυμάτων, πού θάπουν στό πρόσωπα των φοιτητών τής σχολής καλών τεχνών, τούς άριστούς αντίπαλους τους στό έπαγγελματία. Κι όμως, σ' όλαν τόν κόσμο και σ' όλες τής ειδικότητες ύπάρχει ή άνωτέρα και ή άνώτερη εκπαίδευση. Έτσι και στις εφαρμοσμένες τέχνες θά πρέπει νά ύπάρξουν όλες οι βαθμίδες μόρφωσης και κατάρτισης

έπειδή ζέρουν από χρώματα και αισθητική, μπορούν νά τά κάνουν όλα και όκρια χειρότερα, νά δώδουν. Γιά τίς εφαρμοσμένες τέχνες χρειάζεται παράλληλα πλούτος γνώσεων πού σχετίζεται μέ τή λειτουργικότητα τού χρηστικού άντικειμένου και δέν έχει καμιά σχέση μέ τήν τέχνην.

Και ύπάρχουν και άλλοι άρμόδιοι πού ύποστηρίζουν ότι θά πρέπει νά σταλούν άμέσως άνθρωποι στό έξωτερικό νά μελετήσουν τί γίνεται εκεί, νά μάθουν και νά έλθουν νά διδάξουν. Τό έρώτημα είναι, μήπως ύπάρχουν κιόλας κάποιοι τέτοιοι άνθρωποι, πού ήδη έχουν κάνει τέτοιες σπουδές στό έξωτερικό και πού μπορούν νά χρησιμοποιηθούν. Ο κ. Κατσοράκης, πού έχει ειδικευτεί στις εφαρμοσμένες τέχνες, μέ σπουδές στό έξωτερικό, είπε:

Οι εφαρμοσμένες τέχνες δέν είναι παρακατιανό έπάγγελμα και εδώ ύπάρχει ένα σημείο μεγάλης παρεξήγησης στην χώρα μας. Σέ άλλες χώρες οι ντιζάινερς είναι περιφρανοί γι' αυτό πού κάνουν. Δέν θέλουν νά κάνουν άπλάς τέχνη, αλλά εφαρμοσμένη τέχνη, πού είναι δουλειά μέ τεραστίες αξιώσεις σέ πολλούς τομείς.

Στή Θεσσαλονίκη, οι τομείς αύτοί θά ύπάρξουν από τά ιστορικά και άλλα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τού τόπου, όπου ή εικονογραφία, ή τοιχογραφία, τό ψηφιδωτό, τό μωσαϊκό και πολλά άλλα πράγματα άνολούν έθιμοις γιά σπουδές μέ ένδιαφέρον και γιά άποτελεσματική άπόδοση σέ καιρίους τομείς.

Και οι δάσκαλοι

Και δέν, τελευταίως ένώ. Είναι γνωστό πόσος όνάμος έγώ νά περιληφθεί στην διάρθρωση τής σχολής ένα τμήμα πού θά θρύνει δασκάλους τεχνικών μαθημάτων γιά τή στοιχειώδη και μέση εκπαίδευση. Ο τ.

Ένας από τούς πίνακες τού Κοσυιουτζή, από τήν ζωή και τό μόχθο τού Μακεδόνα άγρότη

Περίπατος στις έκθέσεις

Τρεις έκθέσεις πού πραγματοποιήθηκαν τόν τελευταίο καιρό στη Θεσσαλονίκη, πα' όλο πού είναι έντελώς διαφορετικές μεταξύ τους έχουν λίγο ή πολύ, ένα κοινό χαρακτηριστικό: τό ότι παρουσιάζουν παραλλαγές πάνω σ' ένα ή σέ δύο - τρία θέματα. Νά σημειωθεί ότι οι καλλιτέχνες είναι διαφορετικής κοουλτούρας και διαφορετικού ταπεραμένου, άκόμη και διαφορετικής θεματογραφίας. Τής παρουσιάσουμε, μέ τήν χρονική σειρά πού τίς είδαμε.

Η κ. Βίντερ - Γεωργιάδου ξεκινάει βασικά από τό άνθρώπινο σώμα και τήν παρουσία σέ περιβάλλοντα μάλλον ούδέτερα. Δουλεύοντας μέ χρώματα μοντά, τίς πιά πολλές φορές, παρουσιάζει γυναικείες σέ διαφορετικές στάσεις, αλλά σχεδόν πάντοτε μπροστά σ' ένα άπροσδιόριστο φώς. Έτσι ή άντιπαράθεση τής σχετικής σκεπτικής φύσεως, τής άπρόσωπης (σέ κανόνα έργα δέν δίνεται τό πρόσωπο), μέ τό έξώτερο φώς δημιουργεί μιά άτόμοσφομο χαρακτηρισίσιμα τό έργο τής ζωγράφου. Σέ μιά δεύτερη ομάδα έργων παρουσιάζονται ζευγάρια σέ έρωτική στάση, όπου τά χρώματα είναι πιά σκεπτικά, αλλά και ψυχρότερα. Ακόμη ύπάρχει μιά σειρά έργων μέ παιδιά και μιά άλλη μέ ομάδες ανθρώπων, όπου τό χρώμα έχει μιά εύρύτερη πολυφωνία. Σ' όλους τούς πίνακες, ώστόσο, διακρίνει κανείς τήν προσπάθεια τής ζωγράφου νά μελετηθεί ή άνθρώπινη ολουμετα, γυμνή ή μέ ρούχα, σ' ένα κλίμα όπου ή μελαγχολική διάθεση τείνει νά φωτιστεί από τό φώς. Σάν πρώτη έκθεση ότομική, ή προσφορά τής κ. Βίντερ - Γεωργιάδου (γκαλερί «Εξώστης») είναι άξιοπρόσχετη.

Σέ έντελώς διαφορετικό κλίμα κινείται ή ζωγραφική τού Απόστολου Λάβδα (γκαλερί «Πανοέληνος») πού έχει κιόλας μιά σειρά έκθέσεων, στην Ελλάδα και στό έξωτερικό, στό ενεργητικό του.

Θεματικό ο Λάβδας τήν φορά αύτή μας παρουσιάζει δεκάδες πινάκων μέ ένα και μόνο άντικείμενο: τίς ίπποδρόμιες, άλογα, άνθρωποι και κίνηση. Μιά μιά χρωματική έκρηξη και πολυφωνία, πού τόν έντάσσει στον χώρο τού έπηρεασμένου, ό ζωγράφος δίνει παραλλαγές δύο ή τριών θεμάτων και συγκεκριμένα μόνους καθαλαρήδες ή ζευγη, ή άκόμη, κερφάλια άλόγων όχι σέ κίνηση. Σέ όλα τά έργα τού Λάβδα νιώθει κανείς μιά δυναμικότητα στην κίνηση αλλά και στην ψυχική διάθεση πού μεταδίδεται από τό κέντρο τού κάθε έργου πρής τήν περιφέρεια. Τίς πιά πολλές φορές τό κέντρο τής κίνησης είναι τό κεφάλι τού άλόγου ή και τό στήθος του (ποτέ δέν ζωγραφίζεται όλόκληρο τό άλόγο) ενώ οι άνθρωποι, οι ζώοι, και τό περιβάλλον είναι χρωματιστά λάμψεις. Η ζωγραφική τού Λάβδα είναι έντυπιασική και δείχνει μέ άποψη καλλιτεχνική, όπου ό δυναμικός άποτελεί τό βασικότερο χαρακτηριστικό.

